Istoria ascunsă a versetului patruzeci — numărul opt

Muntele

Jeff Pippenger
2026-04-05

Muntele Schimbării la Față, pentru Petru, a avut loc între Panium și cruce și, pe o altă linie, Petru se află între botezul lui Hristos, la începutul lucrării Sale, și imediat după intrarea triumfală, la încheierea lucrării Sale. Aceste trei repere — botezul, muntele și încheierea intrării triumfale — sunt marcate de cele trei dăți când a vorbit Tatăl ceresc. A treia oară, în Ioan 12, este atunci când grecii Îl căutau pe Isus. Botezul este 9/11, muntele este în istoria de la Panium până la legea duminicală din versetul șaisprezece. Pentru Petru, a fost Panium, apoi muntele până la încheierea intrării triumfale, care a fost chiar înainte ca Hristos să fie proslăvit a doua oară.

> Nay niwa i uhâme; kandi nzovuga iki? Data, nkiza iri saha; ariko ni cyo cyanzanye muri iyi saha. Data, himbaza izina ryawe. Hanyuma humvikana ijwi riturutse mu ijuru, rivuga riti: Nararihimbaje, kandi nzongera ndihimbaze. Nuko abantu bari bahagaze aho, baryumvise, bavuga ko hârimo inkuba; abandi bati: Umumarayika yavuganye na we. Yesu arasubiza ati: Iri jwi ntiryaje ku bwange, ahubwo ryaje ku bwanyu. Ubu ni ho urubanza rw'iyi si rugeze; none umutware w'iyi si agiye kujugunywa hanze. Nanjye, nimanurwa hejuru y'isi, nzikururira abantu bose. Ibyo yabivuze agaragaza urupfu yagombaga gupfa. Yohana 12:27–33.

Linia încadrată de Leviticul douăzeci și trei și de perioada Cincizecimii are un reper de început alcătuit din trei trepte, urmate de cinci zile, și un reper de încheiere cu aceleași caracteristici. Între aceste repere, treizeci de zile reprezintă perioada preoților, care se încheie la sărbătoarea trâmbițelor. Sărbătoarea trâmbițelor, înălțarea lui Hristos după patruzeci de zile în care i-a învățat pe ucenicii Săi față către față după învierea Sa și ziua ispășirii reprezintă cele trei trepte ale încheierii liniei din Leviticul douăzeci și trei. Aceste trei trepte sunt urmate de cinci zile până la Cincizecime și până la sărbătoarea Corturilor. A treia oară când Tatăl ceresc a vorbit a fost chiar înainte ca grecii, reprezentându-i pe aceia care sunt chemați afară din Babilon la legea duminicală, să caute o audiență la Isus. Chiar înainte de legea duminicală, Isus identifică înălțarea steagului la cruce. Pământul a fost luminat de slava Sa la 11 septembrie și este luminat din nou la legea duminicală.

Cezareea lui Filip, care este Panium, reprezintă ceasul al treilea, iar Cezareea Maritima reprezintă ceasul al nouălea al crucii, când este făcută să răsune chemarea de a ieși din Babilon. Înainte de cruce, pe când se află încă în istoria profetică a Paniumului, Petru este pe munte, dar încă înainte de încheierea intrării triumfale. Paniumul continuă până la crucea din versetul șaisprezece. Petru în Panium se află chiar înaintea istoriei în trei pași a sărbătorii trâmbițelor, a înălțării și a ispășirii din Leviticul douăzeci și trei. Petru se află în cele treizeci de zile ale instruirii speciale a preotului.

Simoni bëhet Pjetër në Panium dhe ka një hap në mal përpara hyrjes triumfale. Hyrja triumfale ilustron shëmbëlltyrën e dhjetë virgjëreshave. Vetëm pesë hyjnë në martesë, dhe pesë ditët ndërmjet waymark-ut të trefishtë dhe Rrëshajëve janë fillimi i hyrjes triumfale. Ajo fillon në festën e borive, por ai waymark përbëhet nga një kombinim i tre waymark-ëve. Si një waymark i vetëm, ata e identifikojnë sulmin mbi Nashville me festën e borive. Mesazhi i Thirrjes së Mesnatës sapo do të jetë konfirmuar dhe procesioni i pesë virgjëreshave të urta fillon procesin që çon te vdekja, varrimi dhe ringjallja e kryqit, që është ligji i së dielës.

પીતર પાનયિમમાં છે જ્યારે તે નેશવલિનાં અગ્નગિોળાઓની ભવષ્યિવાણીનું સુધારણ કરે છે, અને ભવષ્યિવાણીની પૂર્ણતા સમયે તુરીઓનો ઉત્સવ ફૂંકાય તે પહેલાં. ભવષ્યિવાણીય આવશ્યકતા મુજબ તેને પહેલાં પર્વત પર જવું જ જોઈએ, કારણ કે વજિયી પ્રવેશ પહેલાં પર્વત હતો. અબ્રાહમ પર્વત પર ગયો તે પહેલાં તેનું નામ બદલાયું હતું, અને પીતરનું નામ પણ પાનયિમમાં બદલાયું હતું, તે પર્વત પર જાય તે પહેલાં. પર્વત નેશવલિનાં અગ્નગિોળાઓની ભવષ્યિવાણી પૂર્ણ થાય તે પહેલાં પીતરની કસોટી છે. પૂર્ણતા ત્રીજી અને લટિમસ કસોટી છે, જ્યાં ચરત્રિ આનંદ અથવા લાજ તરીકે પ્રગટ થાય છે.

Linia anului 457 î.Hr. se încheie între Rafia și Panium; legământul din capitolul șaptesprezece al Genezei se aliniază cu Rafia, iar legământul din capitolul șaisprezece din Matei se aliniază cu Panium. De la Panium, Petru merge la munte, așa cum Avraam a mers la jertfirea lui Isaac. Muntele din linia lui Petru se aliniază cu muntele din vremea lui Avraam.

Semnul de hotar al lui Avraam a constat în trei zile. La intrarea triumfală, doi ucenici au fost trimiși să aducă un măgar ca să-L poarte pe Hristos, iar, în paralela lui Avraam, călătoria sa de trei zile începe prin alegerea a doi slujitori și a unui măgar pentru a purta lemnele pentru aducerea ca jertfă a lui Isaac. Călătoria lui Petru de opt sau șase zile spre munte a fost de trei zile pentru Avraam. Petru, în Panium, se află înaintea muntelui și înaintea dezlegării măgarului care începe intrarea în Ierusalim, acolo unde au început cele trei zile ale lui Avraam. La intrarea triumfală, Hristos S-a oprit pe Muntele Măslinilor și a plâns pentru Ierusalim, marcând astfel încheierea relației de legământ dintre Dumnezeu și vechiul Israel literal. Muntele lui Petru este înaintea intrării triumfale; muntele lui Hristos este în timpul intrării triumfale; iar muntele lui Avraam este la încheierea intrării.

ឆ្នាំ 2026 គឺជាឆ្នាំបោះឆ្នោតពាក់កណ្តាលអាណត្តិ
នៅពេលដែលឆ្នាំទីពីរយហាសិបនៃគរទីប្រាំមួយនព្រះបន្ទូលទំនាយកុនុងព្រះគម្ពីរ
ប្រារព្ធការគ្រងរាជ្យដ៏រុងរឿងរបស់វា។ ការប្រារព្ធនោះ
កុនុងនាមជាចំណុចកណ្តាលតាមទំនាយ សុរបគុនានឹង Antiochus the Great នៅឆ្នាំ 207 មុន
គ.ស. ដែលជាចំណុចកណ្តាលរវាង Raphia និង Panium
ដែលសម្គាល់ការបញ្ចប់នរៃយ:ពេលពីរយហាសិបឆ្នាំ គិតចាប់ពីឆ្នាំ 457 មុន គ.ស.

În timp ce luăm în considerare cele patru linii care constau din capitolele unsprezece până la capitolul douăzeci și doi, care au fost desigilate până acum (poate că mai există și alte exemple), ne îndreptăm acum atenția asupra acelor capitole din Hristos, Lumina lumii. Capitolul unsprezece este Botezul, iar capitolul douăzeci și doi este Întemnițarea și moartea lui Ioan. Ioan se află la început și la sfârșit, iar capitolul șaptesprezece, capitolul din mijloc, este Nicodim.

„Nicodim venise la Domnul gândind să intre într-o discuție cu El, dar Isus a pus în lumină principiile fundamentale ale adevărului. El i-a spus lui Nicodim: Nu de cunoaștere teoretică ai nevoie atât de mult, cât de regenerare spirituală. Nu ai nevoie ca să-ți fie satisfăcută curiozitatea, ci să ai o inimă nouă. Trebuie să primești o viață nouă de sus înainte de a putea prețui lucrurile cerești. Până când această schimbare nu va avea loc, făcând toate lucrurile noi, nu-ți va fi de niciun folos mântuitor să discuți cu Mine despre autoritatea Mea sau despre misiunea Mea."

„Nicodim auzise propovăduirea lui Ioan Botezătorul cu privire la pocăință și botez și cum îndruma el poporul către Unul care avea să boteze cu Duhul Sfânt. El însuși simțise că între iudei exista o lipsă de spiritualitate, că, într-o mare măsură, ei erau stăpâniți de bigotism și de ambiție lumească. El nădăjduise într-o stare mai bună a lucrurilor la venirea lui Mesia. Totuși, mesajul cercetător al inimii al Botezătorului nu izbutise să trezească în el convingerea păcatului. El era un fariseu riguros și se mândrea cu faptele sale bune. Era foarte prețuit pentru binefacerea și generozitatea sa în susținerea slujbei templului și se simțea sigur de favoarea lui Dumnezeu. A fost zguduit la gândul unei împărății prea curate pentru ca el s-o poată vedea în starea sa de atunci." Hristos, Lumina lumii, 171.

Mijlocul cărții The Desire of Ages se găsește în linia lui Nicodim, care reprezintă ultima chemare adresată adventismului în linia sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. El reprezintă o clasă care a auzit mesajul premergătorului lui Hristos, dar care nu era conștientă de starea ei laodiceană.

„În convorbirea cu Nicodim, Isus a desfășurat planul mântuirii și misiunea Sa pentru lume. În niciuna dintre cuvântările Sale ulterioare nu a explicat atât de deplin, pas cu pas, lucrarea care trebuia să fie făcută în inimile tuturor celor care aveau să moștenească împărăția cerurilor. Chiar la începutul lucrării Sale, El a deschis adevărul unui membru al Sinedriului, minții celei mai receptive și unui învățător rânduit al poporului. Dar conducătorii lui Israel nu au primit lumina. Nicodim a ascuns adevărul în inima sa și, timp de trei ani, s-a văzut puțin rod." Hristos, Lumina lumii, 176.

Solia lui Ioan și botezul lui Hristos au reprezentat solia primului înger despre temerea de Dumnezeu. Solia lui Ioan a fost solia către Laodicea a îndreptățirii prin credință, iar acea solie a fost înzestrată cu putere la botezul lui Hristos, după cum și solia lui Jones și Waggoner a fost solia către Laodicea în 1888. Botezul lui Hristos și anul 1888 au prefigurat sosirea soliei către Laodicea la 11 septembrie, care se încheie la punctul de mijloc dintre Raphia și Panium.

Nicodim înseamnă „biruința poporului", iar îndreptățirea prin credință este solia de pecetluire care a venit împreună cu solia lui Ioan, a fost împuternicită la botez și definită prin întâlnirea de la miezul nopții a lui Nicodim cu Hristos. Capitolul douăzeci și doi descrie moartea lui Ioan, care a produs în rândul ucenicilor săi o recunoaștere a stindardului care avea să fie înălțat și să-i atragă pe toți oamenii la Sine. Botezul a fost atât 11 septembrie, cât și 18 iulie 2020 până la 31 decembrie 2023, căci botezul ilustrează moartea (2020), îngroparea (trei zile și jumătate) și învierea (31 decembrie 2023). Apoi urmează întâlnirea de la miezul nopții, unde biruința poporului este ilustrată ca fiind nașterea din nou, din orbirea Laodiceei către vederea douăzeci-douăzeci a unui Filadelfian. Apoi lucrările lui Hristos sunt prezentate ca înălțarea stindardului.

Pentru Avraam, lucrările lui Hristos în linia lui Ioan se aliniază cu jertfirea lui Isaac. Pentru Petru, linia se încheie la Cezareea de lângă mare, Cezareea Maritima, la ceasul al nouălea, unde crucea îi cheamă pe toți oamenii la biruința îndreptățirii prin credință, care este solia celui de-al treilea înger. Solia celui de-al treilea înger este solia celui de-al treilea vai al Islamului, care a sosit la 11 septembrie în prima întâlnire a lui Balaam cu măgărița Islamului, apoi o dublare a loviturilor împotriva țării literale slăvite la 7 octombrie 2023, iar apoi a doua lovitură la Nashville, în timp ce Balaam călăuzește măgărița Islamului prin viile vechii țări literale slăvite și ale modernei țări spirituale slăvite. A treia lovitură este cutremurul legii duminicale care va veni curând. Acolo este oferit Isaac, acolo ucenicii lui Ioan, un simbol al marii mulțimi căreia i se dau hainele albe ale martiriului, au auzit și au văzut lucrările steagului. Punctele de mijloc ale cărții Geneza, ale Evangheliei după Matei și ale lucrării Hristos, Lumina lumii identifică sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii și chemarea neamurilor.

Explicaţia dată de Hristos lui Nicodim era lucrarea vântului, deşi lucrarea lui este nevăzută.

> „Nicodim era încă nedumerit, iar Isus a folosit vântul pentru a-Și ilustra înțelesul: «Vântul suflă încotro voiește, și-i auzi vuietul, dar nu poți spune de unde vine, nici încotro merge; tot așa este cu oricine este născut din Duhul.»”
>
> „Vântul se aude printre ramurile copacilor, foșnind frunzele și florile; totuși este nevăzut și nimeni nu știe de unde vine sau încotro merge. Tot astfel este și cu lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii. Ea nu poate fi explicată mai mult decât pot fi explicate mișcările vântului. O persoană poate să nu fie în stare să spună timpul sau locul exact ori să urmărească toate împrejurările din procesul convertirii; dar aceasta nu dovedește că ea nu este convertită. Printr-o lucrare la fel de nevăzută ca vântul, Hristos lucrează neîncetat asupra inimii. Puțin câte puțin, poate în chip neconștient pentru cel ce primește, se produc impresii care tind să atragă sufletul la Hristos. Acestea pot fi primite prin meditarea asupra Lui, prin citirea Scripturilor sau prin auzirea Cuvântului din gura predicatorului viu. Deodată, când Duhul vine cu un apel mai direct, sufletul se predă cu bucurie lui Isus. De mulți, aceasta este numită convertire subită; dar ea este rezultatul unei îndelungate atrageri din partea Duhului lui Dumnezeu,—un proces răbdător, prelungit.
>
> „Deși vântul este el însuși nevăzut, el produce efecte care se văd și se simt. Tot astfel, lucrarea Duhului asupra sufletului se va descoperi în fiecare faptă a celui care a simțit puterea Lui mântuitoare. Când Duhul lui Dumnezeu ia în stăpânire inima, El transformă viața. Gândurile păcătoase sunt îndepărtate, faptele rele sunt părăsite; iubirea, smerenia și pacea iau locul mâniei, invidiei și certurilor. Bucuria ia locul întristării, iar chipul reflectă lumina cerului. Nimeni nu vede mâna care ridică povara și nici nu privește lumina coborând din curțile de sus. Binecuvântarea vine atunci când, prin credință, sufletul se predă lui Dumnezeu. Atunci acea putere pe care niciun ochi omenesc nu o poate vedea creează o ființă nouă după chipul lui Dumnezeu.” Hristos, Lumina lumii, 172, 173.

Pe 11/9, ploaia târzie a început să picure. Pe 11/9, islamul, reprezentat ca „vântul de răsărit” în profeția biblică, a sosit pe când începea sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Ploaia târzie, care este o solie reprezentată ca „untdelemnul de aur” ce coboară din cele două țevi de aur

ale lui Zaharia, a început chemarea adventiștilor de ziua a șaptea laodiceeni la pocăință. Vântul Duhului Sfânt și-a început lucrarea de a învăța toate lucrurile care sunt scrise și de a folosi solia vechilor cărări din Ieremia pentru a vorbi inimilor laodiceenilor orbi. Lucrarea Duhului Sfânt, reprezentată pentru Nicodim, explică mai pe deplin „pas cu pas" „lucrarea necesară care trebuie făcută în inimile tuturor acelora care ar moșteni împărăția cerurilor". Procesul a fost comparat de Hristos cu lucrarea vântului, iar procesul are loc în perioada „vântului de răsărit", care a sosit la 11/9. Isaia se adresează aceleiași perioade în termenii vântului aspru.

> Mai întâi, când odrăslește, Te vei certa cu ea; El Își oprește vântul cel aspru în ziua vântului de răsărit. De aceea, prin aceasta va fi ispășită nelegiuirea lui Iacov; și acesta este tot rodul înlăturării păcatului său: când va face toate pietrele altarului ca niște pietre de var zdrobite în bucăți, dumbrăvile și chipurile cioplite nu se vor mai ridica. Isaia 27:8, 9.

All the prophets are in harmony with one another in the last days, and Isaiah's "rough wind" is John's winds of strife, which are held in check during the sealing of the one hundred and forty-four thousand. Isaiah's rough wind is the east wind that is "stayed" in Isaiah's testimony, and held in check in John's. John's winds of strife are restrained while God's people are being sealed, and Isaiah's east wind is identified as the period when "the iniquity of Jacob" is "purged." The Hebrew word "purged" means atoned for. John's sealing is the same as that of Ezekiel chapter nine and is the same as the purging of Jacob's iniquity. The angel who goes through Jerusalem placing a mark upon those who sigh and cry is the angel who ascends from the "east."

> Kai po šitų dalykų aš regėjau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei į žemę, nei į jūrą, nei į jokį medį. Ir aš regėjau kitą angelą, kylantį iš rytų, turintį gyvojo Dievo antspaudą; ir jis garsiu balsu sušuko keturiems angelams, kuriems buvo duota kenkti žemei ir jūrai, sakydamas: Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol nepažymėsime mūsų Dievo tarnų jų kaktose. Apreiškimo 7, 1–3.

Îngerul este Hristos și El S-a înălțat la sfârșitul celor patruzeci de zile în care i-a învățat pe ucenici față către față în sezonul Cincizecimii, iar El Se înalță la sărbătoarea trâmbițelor din Levitic douăzeci și trei, la sfârșitul celor treizeci de zile de învățare față către față cu preoții, care sunt reprezentați de numărul treizeci.

2026 este anul alegerilor de la mijlocul mandatului, iar aceste alegeri au fost deja confirmate ca repere profetice. Fără ca democrații să fi furat alegerile din 2020, Trump nu ar fi împlinit enigma Romei. Enigma Romei constă în faptul că ea este a opta și este dintre cele șapte. Acea enigmă îl identifică pe Trump ca reprezentant al chipului fiarei, care se ridică întotdeauna ca al optulea, și totuși este dintre cei șapte. În Daniel șapte, trei dintre cele zece coarne ale Romei păgâne trebuiau să fie înlăturate pentru ca cornul cel mic să se înalțe. Acolo, Roma papală s-a ridicat ca a opta între alte șapte coarne, și totuși a ieșit din Roma păgână, căci trebuia să fie dintre cele șapte. În Daniel opt, imperiul medo-persan era reprezentat prin două coarne, apoi Grecia printr-un singur corn, care, după ce a fost frânt, a produs patru coarne; astfel, înainte ca Roma să apară, au fost șapte coarne, iar cornul cel mic al Romei este al optulea. Există și alte mărturii ale faptului că Roma se ridică întotdeauna ca a opta și este dintre cele șapte, însă punctul principal de referință al enigmei

este capitolul șaptesprezece din Apocalipsa.

> Și aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia. Și sunt șapte împărați: cinci au căzut, unul este, iar celălalt încă n-a venit; și, când va veni, trebuie să rămână puțină vreme. Și fiara care era și nu este, chiar ea este a opta și este dintre cele șapte și merge la pierzare. Apocalipsa 17:9–11.

Alegerile furate din 2020 au identificat o alegere ca reper profetic. O a doua mărturie a acestui fapt se găsește la președintele Carter. Reagan a fost primul dintre președinții care conduc la Trump, acesta fiind al optulea care este dintre cei șapte, întrucât formează o imagine a Romei. Reagan a fost primul din șirul celor opt președinți de la vremea sfârșitului, în 1989. Anul 1989 s-a împlinit în Daniel 11, versetele 1–4, și prezintă mărturia celui mai bogat președinte. Reagan a fost precedat de cel mai rău președinte din istorie până la acel moment. Carter și-a încheiat mandatul lăsând nerezolvată o criză a islamului. Patruzeci și șapte de ani mai târziu, Trump rezolvă în prezent problema lăsată lui Reagan de democratul Carter. Deoarece primul și alfa, Reagan, a fost republican, prefigurând un republican la încheiere și omega, Trump trebuia de asemenea să moștenească o criză a islamului creată de precedentul președinte democrat, care, din necesitate profetică, trebuia să fie cel mai rău președinte din istorie până la acel moment. Obama, desigur, a împlinit toate aceste caracteristici profetice, și la fel și Biden. Pentru ca Reagan să-l prefigureze pe cel din urmă, el trebuia să prefigureze nu doar pe al optulea, ci și pe al șaselea. Făcând astfel, Leul din seminția lui Iuda trebuia să controleze alegerile pentru a asigura o succesiune de președinții eșuate care l-au precedat pe Trump în ambele cazuri. Alegerile sunt un reper profetic, iar 2026 este anul alegerilor de la jumătatea mandatului pentru președintele care este al optulea care este dintre cei șapte.

Linia de două sute cincizeci de ani a Statelor Unite a început în 1776 și culminează în 2026. Linia de două sute cincizeci de ani a anului 457 î.Hr. a culminat în 207 î.Hr., între versetele unsprezece și cincisprezece, în bătăliile de la Rafia și Panium. Rafia este aliniată profetic cu legământul circumciziei din Geneza șaptesprezece, iar Panium este aliniat profetic cu legământul celor o sută patruzeci și patru de mii din Matei șaisprezece. Anul 2026 se aliniază cu 207 î.Hr., între versetele unsprezece și cincisprezece — între Rafia și Panium, ceea ce este, de asemenea, între primul legământ al lui Dumnezeu cu un popor ales și ultimul legământ al lui Dumnezeu cu un popor ales.

Liniile de două sute cincizeci de ani care se încheie la punctul de mijloc al anilor 207 î.Hr. și 2026 se aliniază cu linia de două sute cincizeci de ani a persecuției care a început atunci când cetatea Romei a ars, în anul 64. Începând de acolo, șapte ani de avertizare cu privire la distrugerea ce avea să vină, rostite de un om ciudat, au fost proclamate locuitorilor Ierusalimului. Când a sosit anul șaptezeci și Ierusalimul a fost distrus, biserica lui Dumnezeu a fost împrăștiată, iar ei au răspândit Evanghelia în întreaga lume. În același timp în care biserica din Efes proclama mesajul penticostal al învierii, a început persecuția reprezentată de biserica din Smirna, căci, din necesitate profetică, cele două biserici urmau să se desfășoare în paralel pentru o perioadă de timp. Pavel a fost un conducător al bisericii profetice din Efes, totuși el a scris despre ambele istorii.

> Prigoniri, necazurile care au venit asupra mea în Antiohia, în Iconia, în Listra; câte prigoniri am îndurat; dar din toate m-a izbăvit Domnul. Da, și toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți. 2 Timotei 3:11, 12.

A.T. Jones identifică perioada de două sute cincizeci de ani care începe în anul 64 și se încheie la Edictul de la Milano din 313. În acei ani, persecuția împotriva poporului lui Dumnezeu a fost dusă de Roma păgână, însă mesajul către biserica din Smirna a identificat zece zile, care reprezintă cea mai cumplită persecuție din acea perioadă.

> Ntimutinye ibyo ugiye kubabazwa; dore, Satani agiye kujugunya bamwe muri mwe muri gereza, kugira ngo mugeragezwe; kandi muzagira umubabaro iminsi icumi: ujye uba indahemuka kugeza ku rupfu, nanjye nzaguha ikamba ry'ubugingo. Ibyahishuwe 2:10.

Acea perioadă de persecuție reprezentată de împăratul Diocleția a durat zece ani, începând în 303 și încheindu-se în 313, când domnea împăratul Constantin cel Mare, așa cum avea să domnească și la prima lege duminicală din 321, precum și atunci când a împărțit Roma în răsărit și apus, în 330. Anul 313 a fost marcat profetic prin căsătoria diplomatică de la Milano, când împăratul Constantin (conducătorul Apusului) a aranjat căsătoria surorii sale vitrege, Flavia Julia Constantia, cu Licinius, împăratul care controla partea răsăriteană (sau partea care avea curând să devină răsăriteană) a Imperiului Roman. Căsătoria a fost încheiată în mod simbolic atunci când Constantin a împărțit împărăția în răsărit și apus, în 330.

Perioada de 250 de ani a lui Nero începe cu o perioadă de șapte ani care începe și se încheie cu un asediu ce prefigurează sfârșitul lumii. La sfârșitul perioadei a existat o perioadă distinctă de zece ani de persecuție. Perioada a început în vremea Efesului, apoi a cuprins istoria Smirnei până la biserica de compromis a lui Constantin, când biserica din Pergam a apărut în anul 313.

Acei șaptesprezece ani, din 313 până în 330, își găsesc corespondentul în istoria de la Raphia și Panium, unde bătălia din 217 î.Hr. și bătălia din 200 î.Hr. sunt despărțite de șaptesprezece ani. La bătălia de la Raphia, Ptolemeu a biruit, dar avea să fie mort și dus înainte de bătălia de la Panium. Totuși, el a domnit timp de șaptesprezece ani, din 221 î.Hr. până în 204 î.Hr. Trei linii de 250 de ani, legate între ele prin trei perioade de câte șaptesprezece ani, impun concluzia că 313 se aliniază cu 2026.

313 a fost o tranziție distinctă de la persecuție la compromis, marcând astfel anul 313 ca simbol al unei schimbări de natură profetică, prefigurată prin trecerea de la Smirna la Pergam. Primul pas a fost reprezentat printr-o căsătorie diplomatică ce s-a încheiat prin divorț șaptesprezece ani mai târziu. Al doilea pas a fost prima lege duminicală. Inspirația ne informează că legea duminicală este precedată de un proces progresiv, pas cu pas, care include legi duminicale ce preced Legea duminicală definită ca silindu-te să păzești duminica și, de asemenea, persecutându-te pentru păzirea Sabatului zilei a șaptea al lui Dumnezeu.

> „Dacă cititorul ar dori să înțeleagă agențiile care urmează să fie folosite în conflictul ce stă să izbucnească în curând, nu are decât să urmărească mărturia privitoare la mijloacele pe care Roma le-a folosit pentru același scop în veacurile trecute. Dacă ar dori să știe cum se vor purta, uniți, papiștii și protestanții cu aceia care le resping dogmele, să privească spiritul pe care

Roma l-a manifestat față de Sabat și față de apărătorii lui.

„Regale, sinoade generale și rânduieli bisericești susținute de puterea seculară au fost treptele prin care sărbătoarea păgână și-a dobândit poziția de onoare în lumea creștină. Prima măsură publică prin care a fost impusă păzirea duminicii a fost legea promulgată de Constantin. (A.D. 321.) Acest edict cerea locuitorilor orașelor să se odihnească în «venerabila zi a soarelui», dar le îngăduia celor de la țară să-și continue îndeletnicirile agricole. Deși, în esență, era o lege păgână, ea a fost pusă în aplicare de împărat după acceptarea sa nominală a creștinismului." Tragedia veacurilor, 573, 574.

Edictul de la Milano din 313 a fost „edictul regal", după care „conciliile generale și rânduielile bisericești susținute de puterea seculară au fost pașii". Aceștia au fost pași progresivi care au condus la prima lege duminicală în 321. Unul dintre acești pași îl constituie „rânduielile bisericești", cum ar fi păzirea duminicii, „susținute de puterea seculară". Perioada anului 1888 identifică o serie de legi duminicale introduse în Senat de senatorul Blair, care nu au dus nicăieri, însă, în aceeași istorie, mai multe state adoptau legi duminicale impuse la nivel statal. Acești doi martori identifică anul 313 ca fiind un waymark în care „edictele regale", precum un ordin executiv, ar marca o tranziție în istoria fiarei pământului, care este menită să vorbească asemenea unui balaur.

Atunci când Statele Unite vorbesc ca un balaur, ele sfârșesc ca a șasea împărăție a profeției biblice și fac aceasta vorbind în același fel cum au făcut la începutul domniei lor ca a șasea împărăție. În 1798, Statele Unite au adoptat Legile privitoare la străini și sedițiune, care au prefigurat legea duminicală. Legile privitoare la străini și sedițiune din 1798 au constituit al treilea dintre cei trei pași care au început în 1776 cu Declarația de Independență, urmată de Constituția din 1789. Acești trei pași se aliniază cu anii 313, 321 și 330.

1776, 1789 и 1798 ҳама амалҳое буданд, ки ҳамчун сухан гуфтан муайян мешаванд, зеро Илҳом ба мо хабар медиҳад, ки «сухан гуфтани миллат амали мақомоти қонунгузор ва судии он аст». 313, 321 ва 330 ҳама аломатҳои роҳе мебошанд, ки бо Константини Бузург алоқаманданд. Поёни Исроили қадими айнӣ, ҳам подшоҳии шимолӣ ва ҳам ҷанубӣ, ҳамчун талоқ рамзгузорӣ шудааст, ва ҳамин чизест, ки 330 онро намояндагӣ мекунад. Талоқе миёни шарқ ва ғарб дар як издивоҷе, ки ҳабдаҳ сол пештар, дар издивоҷи Фармони Милан, оғоз ёфта буд. Дар қонуни рӯзи якшанбе Иёлоти Муттаҳида ҷоми муҳлати имтиҳони худро пур хоҳад кард ва аз Худо, аз лиҳози мақсади нубувватии худ, талоқ дода хоҳад шуд, чунонки инро замини ҷориста аз шир ва асал барои Исроили қадим пешнамоиш медод. Илҳом мегӯяд, ки муртадшавии миллӣ аз пайи харобии миллӣ меояд. Ин ҳангоме рӯй медиҳад, ки Худо замини ҷалолро талоқ медиҳад, чунонки соли 330 онро намояндагӣ мекунад. Аз издивоҷи 313 то нахустин дар як силсилаи қонунҳои рӯзи якшанбеи рӯ ба афзоиш дар 321 то талоқи 330. 1776 бо 313 мутобиқат мекунад, ва 1789 бо 321 мутобиқат мекунад ва 1798 бо 330 мутобиқат мекунад.

330 je takođe ispunjenje 360 godina od bitke kod Akcija 31. godine pre n. e. Akcij je bio treća prepreka Rimu i stoga predstavlja zakon o nedelji, kada savremeni Rim pobeđuje svoju drugu i treću prepreku. Na oznaci 330 bitka kod Panijuma pridružuje se bici kod Akcija. Bitka kod Rafije

217. godine pre n. e. poravnava se sa ukrajinskim ratom 2014. godine; zatim je 2015. Tramp pokrenuo svoju prvu predsedničku kampanju; 2020. oba roga zveri iz zemlje bila su ubijena; 2023. oba su vaskrsnuta. Godine 2024. započeo je ispit temelja, a 2025. proročki savez osmog predsednika i njegovog papskog pandana obeležen je njihovim uzajamnim inauguracijama.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.